

[Albrechtsen]

gang af afgrænsningen mellem forsvarsudvalget og 11 mands udvalget, bliver noget, vi så kan få fulgt op, og som måske så kunne udmønte sig i en beretning. Hvis det kunne blive tilfældet, ville meget være nået.

(Kort bemærkning).

Arentoft (KF):

Enten må jeg ikke have udtrykt mig klart nok, da jeg var oppe før, eller også må hr. Albrechtsen have haft sine tanker et andet sted, for det så ud, som om hr. Albrechtsen lyttede efter, hvad jeg sagde.

Men som forsvarsministeren sagde i sit indlæg før, var det allerede med i forsvarsministerens bemærkninger til forsvarsloven i 1981, og mine udtalelser i februar 1982 var blot en gentagelse. Jeg kan kun sige, at vi har al grund til at være tilfredse i forsvarsudvalget med både de svar, vi får på spørgsmål og i samråd osv. Der er ingen grund til at tvære mere i det.

Forsvarsministeren (Engell):

Jeg skal ikke gøre meget for at forlænge debatten om mødeprocenter og tilsvarende, men der er et par ting, som kalder mig på talerstolen alligevel.

Den ene var diskussionen om finansudvalget og finansudvalgets placering i forhold til 11 mands udvalget og de indgåede forsvarsforlig. Det er jo sådan, at finansudvalget har krav på at få alle relevante oplysninger i forbindelse med indgivelsen af aktstykker, og en af de relevante oplysninger er jo også, at ansøgninger har baggrund i en politisk forligsaftale. Det må da siges at være en relevant oplysning for finansudvalget. Lad mig så i øvrigt for fuldstændighedens skyld sige, at det jo ikke afholder finansudvalget fra en seriøs og grundig behandling af de enkelte aktstykker, at der ofte stilles spørgsmål – det kan være om medproduktion, det kan være om betalingsafløb og mange andre forhold, som finansudvalget ønsker klarhed på, til trods for at der altså er tale om aktstykker med udgangspunkt i en politisk aftale. Så der er bestemt ikke tale om, at finansudvalget ikke kan gennemføre den samme behandling af aktstykkerne som af alle andre aktstykker, der indgives til finansudvalget.

Nu har både hr. Albrechtsen og hr. Thoft jo sagt: vi får ikke noget at vide, vi får ingen oplysninger. Det er påstande, som jeg mener

debatten her klart har kunnet dokumentere ikke er begrundede. Men sagen er den, at SF og VS ikke er interesseret i en seriøs debat om det danske forsvar. Man ønsker ikke at tage et medansvar for en troværdig dansk forsvarsindsats. Det ved jo alle og enhver, og det er det, denne debat også handler om. Det er helt lovligt. Det er et politisk standpunkt, som man har ret til at have, og som vi andre har nøjagtig tilsvarende ret til at være uenige i. Vi andre i regeringspartierne og i socialdemokratiet, der tegner flertallet, har vel samme ret til at sige, at i den kreds, der har påtaget sig et medansvar for forsvaret, er der også en medindflydelse.

Lad mig sige til hr. Thoft og til hr. Albrechtsen, når de jamrer over ikke at få noget at vide, at så er det jo i virkeligheden fantastisk, for ikke mange steder her på denne jord er der en sådan åbenhed om forsvars- og sikkerhedspolitiske temaer og forhold som netop her i landet. Det er en åbenhed, som jo også gør det muligt både for hr. Thoft og hr. Albrechtsen at modtage informationer og oplysninger og så bruge dem – og jeg vil tillade mig at sige, også en gang imellem efter min opfattelse at misbruge dem – i stribevis af indlæg i aviserne, i hæfter, i radio, i TV og ved møder rundt omkring i landet. For det er det, det handler om: at sætte dansk forsvars- og sikkerhedspolitik i miskredit, at nedvurdere vores allierede og forsøge at fremstille NATO-samarbejdet i et fuldstændig urealistisk, fortegnet lys og på det grundlag så at tilbyde den danske befolkning en sikkerhedspolitik uden sikkerhed, en forsvarspolitik uden et forsvar. Det er SFs og VS' politik. Det er heldigvis ikke flertallets, og det er vel det, man så er sur over.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg skal slet ikke optage den helt principielle debat om den danske sikkerheds- og forsvarspolitik, som ministeren indleder nu, måske på et lidt sent tidspunkt under debatten, måske især lidt ubelejligt i denne debat. Det må afvente en større udenrigspolitisk forespørgsel eller noget lignende. Jeg vil bare sige, at det bringer et vist usagligt moment ind i debatten, at ministeren nu kommer med et sådant forrygende udspil, for uanset holdningen til NATO-forsvaret er det, vi diskutere